

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu - Stalna služba u Našicama
Trg dr. F. Tuđmana 14
31500 Našice

Posl. broj: P-233/2024-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, Stalna služba u Našicama, po sucu Dariu Ručeviću, u pravnoj stvari I-tužiteljice Štefice Žarić, OIB 64493315549, Bana Josipa Jelačića 120, Martin, i II-tuženika Franje Žarića, OIB 33362352219, Bana Josipa Jelačića 120, zastupani po punomoćniku Miroslavu Strelec, odvjetniku iz Našica, protiv tuženika I-tuženika Mirka Keglevića, OIB 77335498511, Ul. Kralja Zvonimira 33, Martin, II-tuženika Mitra Radonića, III-tuženika Dragoljuba Radonića, IV-tužene Marice Digula, V-tužene Anice Farkaš, VI-tužene Marije Valjek, VII-tužene Barice Digula, VIII-tužene Slavice Digula, IX-tuženika Mate Digula, X-tuženika Franje Digula, XI-tuženika Petra Šašića, te XII-tuženika Kriste Utješinovića, svi tuženici II-XII nepoznata boravišta, zastupani po privremenom zastupniku Renati Horvatin, odvjetnici iz Našica, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 12. ožujka 2026., u prisutnosti I. tužiteljice, punomoćnika tužitelja, I. tuženika te privremene zastupnice tuženika nepoznata boravišta, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnine, dana 24. travnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da su tužitelji Štefica Žarić OIB 64493315549 i Franjo Žarić OIB 33362352219 oba iz Marina, J.B., Jelačića 120. vlasnici nekretnina u k.o. Granice upisanih u:

- z.k.ul.br.887 kčbr.215/409 Branjevina pašnjak površine 5974 m2 u cijelosti,
 - z.k.ul.br.930 kčbr. 287 Pavlovac oranica površine 7337 m2, u cijelosti,
 - z.k.ul.br.948 kčbr.215/128 Branjevina oranica površine 2924 m2 u 104/182 dijela i kčbr.286 Pavlovac oranica površine 6690 m2 u 104/182 dijela,
 - z.k.ul.br.965 kčbr.215/275 Vignjište oranica šuma vinog površine 5147 m2 u 104/182 dijela i kčbr.215/276 Branjevina pašnjak šuma površine 5718 m2 u 104/182 dijela,
 - z.k.ul.br.1023 kčbr.288/2 Ranopaša voćnj oranica kuća i dv. površine 6693 m2 u 104/182 dijela,
 - z.k.ul.br.1188 kčbr.215/127 Branjevina oranica površine 3086 m2 u cijelosti, kčbr.215/531 Branjevina oranica površine 4316 m2 u cijelosti i kčbr.288/1 Branjevina oranica površine 1439 m2 u cijelosti,
- što su tuženi i to Keglević Mirko te privremena zastupnica odvjetnica Renata Horvatin u ime tuženih nepoznate adrese i to: Šašić Petra, Utješinović Kriste, Radonić Mitra,

Radonić Dragoljuba, Digula Marice, Farkaš Anice, Valjek Marije, Digula Barice, Digula Slavice, Doigula Mate, Digula Franje, dužni priznati i trpjeti brisanje vlasništva tuženih u zemljišnoj knjizi uz todobni upis toga vlasništva u korist tužitelja Žarić Štefice i Žarić Franje, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da na nekretninama upisanim u k.o. Granice i to u:

- z.k.ul.br.9 kčbr.287 oranica Pavlovac u Pavlovcu površ 1 j 440 čhv.
- z.k.ul.br.94 kčbr.215/275 šuma u Vrankovcu površine 1431 čhv, kčbr.215/276 šuma u Vrankovcu površine 1590 čhv,
- z.k.ul.br.207 kčbr.215/409 oranica u Vrankovcu površine 1 j 61 čhv,
- z.k.ul.br.398 kčbr 288/2 kuća dvor voćnjak oranica površ 1 j 261 čhv,
- z.k.ul.br.415 kčbr.215/128 oranica Vrankovac površine 813 čhv, kčbr.286 oranica Pavlovac u Pavlov povr.1 j 260 čhv i u
- z.k.ul.br.533 kčbr.215/127 oranica Vrankovac površine 858 čhv, kčbr.215/531 ornica Vrankovac površine 1200 čhv i kčbr.288/1 oranica Vrankovac površine 400 čhv, upisani su tuženici kao suvlasnici u različitim omjerima. Nekretnine su tužitelji stekli kupoprodajom od Digula Barice 1994. godine, nasljeđivanjem od majke tužiteljice Keglević Agate 1997. godine i ustupanjem od brata tužiteljice Keglević Mirka 2022. godine. Od dana kupoprodaje, nasljeđivanja i ustupanja tužitelje a ni prednike nikada nitko nije smetao u posjedu nekretnina ili osporavao posjed niti je polagao bilo kakvo pravo na iste. Tužitelji imaju pravni interes srediti vlasništvo svojih nekretnina jer su tuženici samo formalno upisani kao vlasnici dok u naravi te nekretnine mirno uživaju tužitelji u cijelosti preko 30 godina do danas. Kako tužitelji imaju zakonit, istinit i pošten posjed jer im je pravni poredak RH-e priznao kupoprodaju i upis nekretnina u katastru, a za prijenos vlasništva ne mogu postići sporazum s upisanim vlasnicima jer do danas nije proveden postupak preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Granice u kojemu postupku bi tužitelji upisali svoje vlasništvo na temelju kupoprodaje i dugogodišnjeg uživanja, tužitelji smatraju da imaju pravo da vlasništvo utvrdi sud na temelju priloženih dokaza i očekivanog priznanja tuženika kojima su poznate okolnosti stjecanja i mirnog uživanja. Budući da je boravište tuženika 2-12 nepoznato a da bi postavljanje zakonskih zastupnika predugo trajalo i tužitelji i dalje trpjeli štetu, isti predlažu da sud temeljem članka 84. ZPP-a tuženicima 2 – 12 postavi privremenog zastupnika u osobi Renate Horvatin odvjetnice iz Našica koja bi kao stručna osoba zastupala interese tuženika.

1.1. Podneskom od 11. prosinca 2025. budući da su se od podnošenja tužbe do dana podnošenja podneska promijenili podaci u zemljišnoj knjizi u pogledu numeracije i uknjižbe novih vlasnika, tužitelji usklađuju tužbeni zahtjev sukladno provedenim promjenama

2. Rješenjem suda poslovni broj P-233/2024-2 od 1. srpnja 2024. tuženicima 2. Mitri Radonić, 3. Dragoljubu Radonić, 8. Slavici Digula, 9. Mati Digula, 10. Franji Digula, 11. Petru Šašić i 12. Kristi Utješinović, određen je privremeni zastupnik u osobi Renati Horvatin, odvjetnici iz Našica, a koje je rješenje nadopunjeno rješenjem ovoga suda broj P-233/2024-12 od 1. kolovoza 2024. na način da se i tuženicima 4. Marici Digula, Zagrebačka 37, Osijek, 5. Anici Farkaš, Đure Salaja 10, Osijek, 6. Mariji Valjek, Ivana Meštrovića 48, Osijek i 7. Barici Digula, Josipa Jurja Strossmayera 149, Osijek,

također određuje privremeni zastupnik u osobi Renati Horvatin, odvjetnici iz Našica, u ovom postupku, budući da su navedeni tuženici sada nepoznatog boravišta i prebivališta.

3. Provotuženik Mirko Keglević nije podnio pisani odgovor na tužbu, nego je na pripremnom ročištu izjavio da se ne protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja, te mu ne spori pravnu osnovu ove tužbe, i u odnosu na sebe priznaje tužbeni zahtjev tužitelja. On predmetu nekretninu ne obrađuje, nego ju obrađuju tužitelji, te u cijelosti smatra tužbeni zahtjev osnovanim.

3.1. Privremeni zastupnik u svome odgovoru na tužbu opreza radi osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, no, ne protivi se izvođenju dokaza predloženih po tužitelju.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 9 k.o. Granice (list 4 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 94 k.o. Granice (list 5 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 207 k.o. Granice (list 6 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 398 (list 7 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 415 (list 8 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 533 (list 9 spisa), Prijepisi iz posjedovnog lista (list 10-16 spisa), Rješenje Ureda za katastarsko-geodetske poslove, Ispostava Našice od dana 18. srpnja 1994. (list 17 spisa), saslušani su svjedoci Vlado Gajski (list 61 spisa), Anđelko Keglević (list 61-62 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice (list 60-61 spisa).

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19, 80/22. i 114/22., 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora je utvrđenje da li je i po kojoj osnovi tužitelj stekao vlasništvo nekretnina označenih tužbom.

7. Sporno je osnova tužbenog zahtjeva odnosno da li su ispunjene pretpostavke da tužitelj stekne pravo vlasništva nad nekretninama koje su predmetom tužbe putem dosjeloosti.

7.1. U odlomku 3. ove presude sud je istaknuo da I. tužitelj priznaje tužbeni zahtjev, no sud je odgodio odnosno nije donio presudu na temelju priznanja u odnosu na I. tuženika sve dok u postupku ne budu utvrđene okolnosti iz tužbe koje se odnose na ispunjenje pretpostavki stjecanja prava vlasništva na temelju zakona – dosjeloosti, sve sukladno čl. 331. st. 3. ZPP-a.

8. Saslušana na glavnoj raspravi, tužiteljica navodi da je u posjed nekretnina stupila 1994. godine kada je od Digula Barice kupila nekretnine za 3 miliona tadašnjih dinara. Navodi da je na temelju toga Ugovora stupila u posjed svih nekretnina koje su predmet ove tužbe, jer je to sve u jednom komadu koje čini cjelinu, a sastoji se od više manjih čestica na kojima su upisani tuženici. Nitko ih nikada nije smetao u posjedovanju nekretnina koje obrađuju od 1994. godine.

9. Prvotужenik Mirko Keglević iskazuje da po obiteljskim pričama mu je poznato da je djed tužiteljice doselio u ovaj kraj, te kupio zemlju od grofa Darka, te je i ostale sumještane iz Hrvatskog zagorja, mjesta Bednja, doseljavao u Granice. Ove nekretnine stekao je djed Đuro Digula, a nakon njega tužiteljčin otac, Keglević Stjepan. Nakon smrti Keglević Stjepana, tužiteljica je osobno uz sudjelovanje svoga supruga obrađivala nekretnine koje su predmetom ove tužbe. Nitko ih nikada nije osporavao u posjedovanju nekretnina. Navodi da osobe koje su upisane u z.k. uloške su sve daljnja rodbina koja je umrla i koje nisu tada a ni sada putem svojih eventualnih nasljednika nikada bile u posjedu nekretnina. Njihovi upisi u uloške su bili provedeni samo formalno, ali oni nikada nisu bili u posjedu nekretnina.

10. Svjedok Vlado Gajski iskazuje da otkada zna za sebe tužiteljčina obitelj obrađuje predmetne nekretnine jer je po njegovu sjećanju tužiteljčin djed Đuro Digula obrađivao iste, nakon njega njegov zet Stjepan Keglević, a koji je otac tužiteljice. Poznata mu je da je tužiteljica 1994. godine Ugovor o kupoprodaji formalno kupila nekretninu od Digula Barice. Na jednoj čestici koja je predmet ove tužbe mi smo "međaši", odnosno susjedi. Navodi da im nitko nikada nije osporavao posjed nekretnina. Navodi da u ono vrijeme su se kupovala ili mijenjala zemljišta bez sklapanja ugovora koji su se ili sklapali naknadno ili upisivali u katastar putem svjedoka.

11. Svjedok Anđelko Kegević iskazuje da su mu poznate nekretnine o kojima je riječ u ovoj tužbi, navodi da tužitelji su stekli iste od kada zna za sebe jer je nekretnine prvotno obrađivao djed tužiteljice, zatim njen otac, a danas ona osobno sa suprugom. Poznato mu je da je 1994. godine tužiteljica formalno kupila čestice od Digula Barice. Nadalje navodi da se njegova obiteljska kuća nalazi preko puta ceste gdje je njihova obiteljska zemlja, a također ima i sam s druge strane zemlju koja graniči s njihovom. Koliko mu je poznato nitko ih nikada nije osporavao u posjedovanju nekretnina.

12. Uvidom u z.k. izvatke koji su priloženi uz tužbu za utužene nekretnine vidljivo je da su tuženici upisani kao suvlasnici na navedenim nekretninama u omjerima kako je to navedeno u tužbi.

13. Uvidom u Prijepise iz posjedovnog lista koji su priloženi uz tužbu utvrđene su osobe koje se upisane u katastarskom operatu kao posjednici onih nekretnina označenih tužbom.

14. Uvidom u Rješenje Ureda za katastarsko-geodetske poslove, Ispostava Našice od dana 18. srpnja 1994. utvrđeno je da su na temelju prijave II. tužitelja izvršene promjene na zemljištu prema kojemu se u katastarskom operatu za k.o. Granice otpisuje se iz P.L. 272 s Digula Bare čestica 186 i 187 na novog posjednika Žarić Franju u 1/2 i Šarić Šteficu u 1/2. Navedenom pravnom radnjom uistinu je sukladno Prijepisu posjedovnog lista br. 272 koji prilažu uz tužbu tužitelji su i označeni kao posjednici na katastarskim česticama 286 i 287 u k.o. Granice.

15. Prije svega valja navesti da je mjerodavno pravo za rješenje konkretnog pravnog odnosa sadržano je u odredbi iz čl. 388. st. 2. i 3. („Narodne novine“ broj: 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 143/2012, 152/2014, 52/2025, dalje u tekstu: ZVDSP).

Prema odredbi iz čl. 388. st. 2. ZVDSP stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, dok je odredbom st. 3. propisano da rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određeni ovim Zakonom, ako su bili počeli teći prije nego što je on stupio na snagu, nastavljaju teći u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen ovim Zakonom ako bi počeo teći u času njegova stupanja na snagu.

16. Polazeći od toga da iz iskaza tužiteljice proizlazi da je tužiteljica u posjedu nekretnina od 1994. godine kada je formalno kupila nekretnine od Digula Barice iako iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je tužiteljica putem svojih prednika u posjedu još od ranije, polazeći od datuma sklapanja ugovora i s obzirom na citiranu odredbu iz čl. 338. st. 2. ZVDSP, na ovaj sporni odnos primjenjuju se odredbe Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ br. 6/1980, 36/1990, Narodne novine br. 53/1991, dalje u tekstu: ZOVO).

17. Uvjete za stjecanje vlasništva dosjelošću određuju pravila u ZOVO, odnosno čl. 28. st. 2. ZOVO propisuje da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, dok st. 4. istog čl. je propisano da savjesni posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina, dok je st. 5. istog čl. propisano da nasljednik postaje savjestan posjednik od trenutka otvaranja nasljeđa i u slučaju kada je ostavilac bio nesavjestan posjednik, a nasljednik to nije znao niti je mogao znati, a vrijeme za dosjelost počinje teći od trenutka otvaranja nasljeđa. U čl. 30. ZOVO propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kada je posjednik stupio u posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost. U vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prethodnici sadašnjeg posjednika posjedovali stvar kao savjesni i zakoniti posjednici, odnosno kao savjesni posjednici.

18. Prema odredbi članka 28 stavka 2 ZOVO savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, a odredbom stavka 4 istog članka je propisano da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom dvadeset godina. Prema odredbi čl. 72 st. 2 ZOVO posjed je savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati, da stvar koju posjeduje nije njegova.

19. Nadalje, trenutno važećom odredbom čl. 159. ZVDSP, propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

20. Nadalje, odredbom čl. 160. st. 2. ZVDSP-a je propisano da se u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštteni i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao poštteni samostalni posjednici.

21. Odredbom članka 18. st. 1., 2., 3. i 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, propisano je da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed). Posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom, ili zlouporabom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet. Posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. Posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

22. Dosjelost je originarni način stjecanja prava vlasništva, jer pravni učinci nastupaju ipso iure, kada su ispunjene sve pretpostavke za dosjelost. Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da je za stjecanje vlasništva dosjelošću potreban zakonit, istinit i pošten posjed nekretnine (redovna dosjelost) ili barem pošten posjed nekretnine (izvanredna dosjelost). Dakle, osnovna pretpostavka za stjecanje vlasništva dosjelošću po pravilima ZOVO i ZVDSP je pošten (savjestan) posjed. Nepošten (nesavjestan) posjednik ne može nikada dosjelošću steći pravo vlasništva nekretnine koju posjeduje bez obzira koliko dugo trajao njegov posjed.

23. Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazima svjedoka kao uvjerljivim, životnim i logičnim, a isti su suglasni i podudaraju se s drugim dokazima izvedenim u ovom postupku. Saslušani svjedoci suglasno iskazuju da predmetnu nekretninu obrađuju tužitelji, odnosno istovrsno iskazuju da tužiteljičina obitelj s očeve strane, odnosno da otkada znaju za sebe tužiteljičina obitelj obrađuje predmetne nekretnine jer tužiteljičin djed Đuro Digula je obrađivao iste, nakon njega njegov zet Stjepan Keglević, a koji je otac tužiteljice. Oba svjedoka navode da su oni sami vlasnici nekretnina koje neposredno graniče sa nekretninama označenima u tužbi stoga u pogledu vjerodostojnosti njihov iskaz nije doveden u upit.

23.1. Nadalje, iz iskaza I. tuženika danog na pripremnom ročištu u kojem priznaje tužbeni zahtjev tužitelja, valjalo je priznati tužbeni zahtjev u pogledu nekretnina koje se vode na imenu I. tuženika i u onim omjerima u kojima je upisan u zemljišnim knjigama i katastru u posjedovnim listovima, odnosno u pogledu nekretnina upisanih u zk.ul. 533 k.o. Granice i to kč.br. 215/127, 215/531 i 288/1 u 104/182 suvlasničkog dijela.

24. Iz ovako reproduciranih i ocjenjenih dokaza sud je nedvojbeno utvrdio da u konkretnom slučaju se tužitelji nalaze u samostalnom posjedu nekretnina osobno i putem prednika neprekidno više od zasigurno 20 godina a čiji posjed nekretnina nije stečen silom, prijevarom niti zlouporabom povjerenja, a kada su ga stekli nisu znali niti su s obzirom na okolnosti imali dovoljno razloga posumnjati da im ne pripada pravo na posjed, to su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva izvanrednom dosjelošću, stoga je sud pravnog shvaćanja da su tužitelji stekli pravo vlasništva predmetnih

nekretnina dosjelošću. Pretpostavka o savjesnosti (poštenju) posjeda radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću ispunjena je ako posjednik kroz sve vrijeme dosjelosti smatra da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno ako ne zna ili ne može znati da nije njegova.. Da bi se dosjelošću steklo vlasništvo neke stvari nužno je da samostalni posjed te stvari traje zakonom određeno vrijeme. Samostalni posjed postoji ako posjednik izvršavajući svoju faktičku vlast ne izvršava time ničiju tuđu, „višu“ posrednu vlast (vlasnički posjed). Iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je tužitelj sam i putem svojih pravnih prednika u samostalnom i nesmetanom posjedu najkasnije od 1994., dakle više od 20 godina, suvlasništvo prijepornog dijela nekretnine tužitelj je stekao preko svojih prednika protekom vremena propisanog navedenim zakonskim propisima.

25. Prema ustaljenom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske (zauzetog primjerice u odlukama broj Rev 2426/1990 od 15. veljače 1991., broj Rev-x 76/2014-2 od 21. listopada 2014., broj Rev 1209/2016-3 od 11. veljače 2020., Rev 1221/2020-2 od 7. rujna 2022. i Rev 569/2025-2 od 26. veljače 2025.) činjenica da je posjedovana nekretnina upisana u zemljišnim knjigama na drugu osobu, ne čini sama po sebi posjed nepoštenim, te do nepoštenja posjeda ne dovodi ni propust posjednika da provjerava stanje u zemljišnim knjigama. Prema odredbi čl. 37. st. 3. ZV u pravnom prometu uzima se da je idealni dio stvari samostalna stvar; sve što je određeno za stvar vrijedi i za idealne dijelove, ako nije što posebno propisano. Kada je u pitanju stjecanje prava vlasništva dosjelošću nije ništa posebno propisano što bi se odnosilo samo na suvlasništvo. Suvlasnici mogu biti samostalni posjednici pa to nije zapreka za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Suvlasnici izvršavaju posjed zajednički ne priznavajući višu vlast posrednog posjednika. Samostalni posjednik posjeduje stvar kao da je njezin vlasnik. Nema zapreke da tužitelj posjeduje nekretninu kao da je njezin suvlasnik.

26. Slijedom navedenog, sud smatra da su tužitelji stekli vlasništvo predmetnih nekretnina izvanrednom dosjelošću, temeljem neprekidnog samostalnog posjedovanja najkasnije od 1994. pa sve do danas, radi čega je odlučeno kao u izreci presude.

27. Tužitelj nije tražio da mu se dosudi trošak ovog postupka pa sud o tome nije odlučivao.

Našice, dana 24. travnja 2026.

SUDAC
Dario Ručević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje nadležan županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Prvotuženiku
3. Privremenoj zastupnici tuženika

Broj zapisa: **9-30887-1d2aa**

Kontrolni broj: **0c60f-6086b-ced37**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.